

Inventering av Stensån och Lilla Stensån med biflöden ovan E24 – Stackarp.

Bilden visar Stora Stensån ovan Drakabygget. Så här ser stora delar av Stensåns övre delar ut, rensad med block, sten och grus liggandes ut med vattendragets kanter. Potentialen med restaurering är stor.

P.I(π)Fly Vatten och Fiskevård AB
Apelgatan 6, 312 31 Laholm, telefon 0709-505713

Innehåll

Innehållsförteckning	2
Sammanfattning	4
Inledning	6
Vandringshinder	7
Restaurering	9
Vildlax	10
Flodpärlmussla	10
Havsnejonöga	12
Ål	13
Utter	14
Syfte och målsättning	17
Metod	18
Resultat	19
Naturvärden	19
Stensån och Lilla Stensån med biflöde	19
Smoltproduktion	21
Elfiske stationer	26
Utter observationer	28
Kartor på inventerade sträckor	29
Inventerade sträckor	35
Stensåns huvudfåra	35
Stensåns biflöden	150
Stensån – Diken (D)	302
Stensån – Broar (B)	316
Stensån – Dränrör (DR)	341
Stensån – Vattenuttag (VU)	350
Stensån – Vandringshinder (VH)	355
Stensåns – Utter	371
Lilla Stensåns huvudfåra	377
Lilla Stensåns biflöden	485
Lilla Stensån – Diken (D)	587

P.I(π)Fly Vatten och Fiskevård AB
Apelgatan 6, 312 31 Laholm, telefon 0709-505713

Lilla Stensån – Broar (B).....	606
Lilla Stensåns – Dränrör (DR) + (VU).....	626
Lilla Stensån – Vandringshinder (VH).....	630
Lilla Stensån – Utter	634
Referenser.....	642

Sammanfattning

Under 2018 har Per Ingvarsson på PI (π) Fly Vatten & Fiskevård AB fått till uppdrag av Stensåns vattenråd inventera Stensån samt Lilla Stensån med biflöden. Syftet med undersökningen är att ta fram förslag och underlag som kan ligga till grund för fiskevårdsåtgärder och biotopvård för att gynna den biologiska mångfalden. Inventeringen har gjorts med Jönköpingsmodellen (meddelande nr 2017:09) modifierad och där inventeraren har gått utmed vattendraget och därifrån gjort sin bedömning. Inventeringen har även tagit del av tidigare inventeringar och för att kunna göra en så rättvis bedömning som möjligt. Alla bilder i rapporten är tagna av inventeraren Per Ingvarsson.

Inventeringen har riktat sig till bedömning av laxfiskbiotoper och återställning av dessa. För att kunna få ett så rättvist värde på vattendraget som habitat för laxfisk användes sju kriterier med *högsta naturvärde, mycket höga naturvärden, höga naturvärden, lägre höga naturvärden, naturvärden, låga naturvärden, lägsta naturvärde/dike samt täckdiken* som mall. Vattendraget delades därefter i olika sträckningar med syfte på återställning/restaurering av vattendraget för att kunna få ett bättre habitat för den värdefulla Stensålxaxen, öring, ål och andra strömvattenlevande djurarter.

Rapporten delas in i två delar inventering av Stensåns huvudfåra med biflöden upp E24-Stackarp och inventering av Lilla Stensån med biflöden. Till respektive delrapport finns en bilaga med strukturobjekt beskrivna. Strukturobjekten visas på karta i varje delområde. Strukturobjekten omfattar, broar (B), vandringshinder (VH), diken/biflöden (D), dränrör (DR) och vattenuttag (VU).

Varje strukturobjekt och sträcka är separat beskrivet med text, bild och åtgärdsförslag. Flera av strukturobjekten utgör vandringshinder för fisk och bör åtgärdas för att kunna öka tillgången till habitat för lax/öring men även för andra vandrare arter som ål och havsnejonöga. Exempelvis är vandringshindret vid Drakabygget (VH1) som dämmer och påverkar nära en kilometer av sträckan uppströms och är en viktig bit om restaureringen skall lyckas.

Potentialen smolt på hela den inventerade sträckan i Stensån beräknas till 36291 smolt om vattendraget restaureras fullt ut. Varav 13738 smolt i Stensåns huvudfåra, 7665 smolt i Stensåns biflöden, 11413 smolt i Lilla Stensån och 3475 smolt i Lilla Stensåns biflöden.

Hela de övre delarna av Stensån är mer eller mindre påverkad av mänsklig aktivitet genom skogs och jordbruk med dikning av biflöden samt bortrensning av material. Det innebär att åarna är mycket känsliga var det gäller nederbörd. Potentialen för Stensån och Lilla Stensån ligger i att återställa mycket av de uppväxt och lekområden som tidigare är bortrensade. Det gäller att få huvudfårorna att bli mer mångformade och vattenhållande. Genom att täppa igen järnockradiken och göra de tillrinnande bäckarna mer vattenhållande kan man få en bättre vattenkvalité, buffrande förmåga och minska flödesskillnaderna på hög och lågflöden. Viktigt är att ha bra kontakt med markägare och se över dikningsföretag. Att kalka avrinningsområdena är oerhört viktigt för att uppehålla det biologiska livet och överlevnaden för Stensålxaxen samt övriga fisk, musselarter knutna till vattendraget.

Under inventeringen har utterspillning, större och allmän dammussla noterats. Totalt gjordes 67 observationer av utter spillning/spår. Stor och allmän dammussla sågs i och ned

P.I(π)Fly Vatten och Fiskevård AB
Apelgatan 6, 312 31 Laholm, telefon 0709-505713

Sjöaltesjön, allmän dammussla fanns i och ned Vemmentorpasjön, Vita sjö och Svarta sjö samt Gårdsjön. Signalkräfta fanns i hela det inventerade vattensystemet. Framtill 1990 talet fanns flodkräfta.

Totalt undersöktes nära 4,1 mil i huvudflödena Stensån och Lilla Stensån. I biflödena undersöktes 18,7 mil fördelat på 71 biflöden. Totalt delades Stensån och Lilla Stensån med biflöden in i 175 delsträckor varav 4 med högsta naturvärde, 36 med mycket höga naturvärden, 31 med höga naturvärden, 21 med lägre höga naturvärden, 33 med naturvärden, 22 med låga naturvärden, 25 med lägsta naturvärde samt 3 täckdikade.

Det noterades 185 broar, 100 diken, 65 vandringshinder, 74 dränrör, 15 vattenuttag samt 67 platser med utterspillning.

Inledning

Stensån är en medelstor å i det halländska och skånska landskapet. Avrinningsområdet är 284 km² och domineras av skog (46%), åker (26%) och övrig mark (21%). Huvudfåran är 4,7 mil lång och i snitt ca 6-10 m bred. Den är helt oreglerad och saknar aktiva kraftverk i huvudfåran. Stensåns avrinningsområde börjar som dike vid Porkenahult i Skåne som är vattendelare mellan Stensån o Smedjeån. Stensån rinner i Skåne genom Svarta sjö, Vita Sjö och Vemmentorpajön. Vid Drakabygget går Stensån in i Halland och genom Sjöaltesjön, ovan Stackarp tillrinner Lilla Stensån. Stensån blir här dubbelt så stor och rinner förbi Stackarp, Kärramölla, Vindrap och ned mot Hasslöv. Efter Hasslöv rinner den åter in i Skåne och mynnar ut i Laholmsbukten vid Båstad. Sjöarna i Huvudfåran har en viktig funktion då de är uppehållsplatser för den tidigstigande Stensålxen de har även en viktig funktion som uppväxtplatser för ål. Stensån och Lilla Stensåns övre delar är till stor del utdikade och rätade i sina avrinningsområden, det är få sträckor som inte på något sätt påverkats av tidigare mänsklig påverkan. Stor del av biflödena är också inlagt i dikes/avvattningsföretag vilket gör att Stensån och Lilla Stensåns vattenflöde reagerar snabbt med mycket höga och låga flöden som följd. Marken i avrinningsområdena är järnrika och på grund av utdikning, sänkning och rätning av vattendraget friläggs mycket järn/järnockra från marken och färgar vattendraget rödbrunt. Järnockra bildas när järn i syrefrimiljö bildar föreningar med svavel som sedan utsätts för syre (oxiderar), järnet rostar och bildar rödbruna fällningar i vattnet och ger den dess rödbruna färg. Järnockrautfällningen är skadligt för fisk och är något som måste åtgärdas i framtiden.

Stensån ingår som riksintresse för fritidsfiske och tack vare att ingen odling på lax har skett är Stensån unik med en genuin vildlaxstam som är mycket skyddsvärd. Här finns lekande havsnejonöga (NT) och flodnejonöga. Stensån har också ett litet sårbart men skyddsvärt bestånd av flodpärlmussla (EN). Flodpärlmusslan med tillhörande glochidielarver är beroende av värd fisk av lax eller öring yngel samt höga krav på strömvattenbiotopen och vattenkvalitén för att kunna föröka sig. Idag sker den stora delen av laxreproduktionen ned Sjöaltesjön med huvudreproduktion mellan Stackarp och Kärramölla.

De tillrinnande biflödena som rinner upp i Hallandsåsen är där mycket viktiga lek uppväxtområden speciellt för havsöring. Ovan Stackarp finns viktiga lekområde i Stensåns huvudfåra speciell ned Sjöaltesjön men även ovan Sjöaltesjön upp till det dämme vid Drakabygget (VH1) som utgör vandringshinder. Fina områden finns i biflöde 5 med Stavershultabäcken, Hulabäcken och Hälledabäcken, biflöde 13 samt nedre del av biflöde 16 och sträcka 12. I Lilla Stensån finns den viktiga Pershultaån som är ett större biflöde samt biflöde 12 vid Floalt. Lilla Stensåns huvudfåra har också fina lek och uppväxtområden med stor potential. Potentialen för Stensån och Lilla Stensån ligger i att återställa mycket av de uppväxt och lekområden som tidigare är bortrensade.

Övre delarna upp dämnet vid Drakabygget samt Lilla Stensån är till stora delar rätade och rensade med stora möjligheter till att kunna återställas och bli mycket bra uppväxtbiotoper. Området upp Drakabygget utgör en enorm resurs för Stensålxen som idag i princip är helt outnyttjat. Bland annat har det tidigare rivna dämnet vid Drakabygget (VH1) byggts upp igen med övertäckta lek och uppväxtområden som följd. Visserligen har det gjorts ett mindre omlöp förbi dammen men dämningen påverkar nära en km av ovanliggande lek/uppväxtbiotoper samt att större fisk och utvandrande smolt får svårt att ta sig tillbaka ut

P.I(π)Fly Vatten och Fiskevård AB
Apelgatan 6, 312 31 Laholm, telefon 0709-505713

till havet. Att få bort dämnet helt vid Drakabygget (VH1) är en mycket viktig bit och en nyckelroll för biotoprestaureringen samt för att framtida smoltproduktion skall kunna lyckas.

I Stensåns avrinningsområde/biflöden finns ett flertal dammar och andra typer av vandringshinder. Vandringshindren hindrar inte bara lax och öring att kunna nå sina uppväxtplatser utan även havs och flodnejonöga samt ål. I en del av dammarna har det tidigare inplanterats regnbågsöring och att det möjligen görs fortfarande. Isättning av odlad fisk till vatten som rinner ned i Stensån kan påverka den unika Stensålaxen på ett mycket negativt sätt med sjukdomar som följd. Under laxleken 2018 har vuxna svampangripna laxar påträffats både i huvudfåran ned Kungsbygget och i Lilla Stensån.

Laxparasiten Gyrodactylus salaris påträffades i slutet på 1980 talet och påverkar laxstammen negativt. Laxparasiten har spridits med fiskodlingar till den vilda laxen. Risken finns också att fiskodlingar sprider andra sjukdomar till vattendragen och att man bör förbjuda utsättning av regnbåge i sjöar och dammar som har sina utflöden i Stensån.

En bättre långsiktig förvaltning av vattendraget och fisket i Stensån behövs. Hur mycket fisk man kan fånga är beroende på hur man förvaltar hela vattendraget, dess närområden och att det tre fiskevårdsområdena samarbetar. Då havsöringen oftast uppehåller sig i havet nära strandkanten (kusten) hela året samt att laxen vid torra somrar som 2018 stannar ut i havet en längre tid innan den vandrar upp för lek bör man arbeta för att det fria nätfisket tas bort längs med kusten. Nät är mängdfångande och inte selektiva samt tar fiskar av alla arter. Nätfisket missgynnar havsöringen, laxen och sportfisketurismen negativt.

Det nedre fiskevårdsområdet är beroende på hur förvaltningen av vattendraget sker i de övre och tvärt om. Gemensam förvaltning och fiskeregler bör gälla på de sträckor som är upplåtna för fiske.

Vandringshinder

Vandringshinder i form av dammar och felaktiga kulvertar i vattendrag utgör inte bara hinder för uppstigande eller nedstigande lax och öring. De är byggda på fisken lek/uppväxtområden och dämmer oftast habitat uppströms eller torrlägger sträckor nedströms vilket gör att konnektivitet samt kontinuitet i vattendragen förstörs. Ett dämme långt ned i ett vattendrag kan utestänga vandringsfisk och ödelägga ett helt vattendrags population av exempelvis öring eller lax. Med utestängning av lax och öring försvinner flodpärlmusslans värd fiskar och på så sätt dör även flodpärlmusslan ut. I Halland finns registrerat 232 kraftverksdammar, men enbart 45 – 50 fiskvägar. Av fiskvägarna är det bara ett fåtal som fungerar för upp och nedströmsvandring för alla arter. I många av de större och mindre halländska vattendragen är det flesta forsarna uppdämda vilket medfört att enbart 5 procent av vildlaxstammen finns kvar. Närmare 99 procent av flodpärlmusselbeståndet är borta samma gäller för ål och havsnejonöga där det bara finns en spillra kvar av tidigare bestånd. Havsnejonögat leker kring midsommar och utnyttjar samma lekområden som laxen, suger rent och luckrar upp bottenarna vilket gör den viktig för att laxens lek skall kunna fungera.

Ett skräckexempel är Lagan där man tidigare innan utbyggnaden hade Sydsveriges enda bestånd av harr, en av Sveriges rikaste laxstammar och flodpärlmusselbestånd. Idag är harren utrotad, det finns fortfarande enstaka flodpärlmusslor kvar medan laxbeståndet uppehålls av

P.I(π)Fly Vatten och Fiskevård AB
Apelgatan 6, 312 31 Laholm, telefon 0709-505713

odling. Inga fiskvägar finns förbi kraftverket i Laholm trots att långa sträckor med torrfårar finns där det bara i princip är att tillsätta vatten.

Många hinder som vägtrummor utgör också hinder för svagsimmande arter som havs och flodnejonöga samt andra svagsimmande arter som cyprinider – vitfisk som mört och andra karpfiskar men även gädda och abborre.

54 vandringshinder noterades i Stensån och 11 i Lilla Stensån. Av vandringshindren i Stensån var det vid Drakabygget (VH1) som påverkade vattendraget mest, med uppdämning av nära en km sträcka. Dammen har inget dämningstillstånd och bör tas bort helt. Det svårpasserade vandringshindren i form av nedriven ålkista (VH3 och VH4) på sträcka 12 är enkelt att åtgärda. Vandringshindret vid Vemmentorpasjön (VH9) bör man utnyttja fallhöjden för att göra sträckan nedströms mer strömmande. Vägtrumma vid Höjaholm (VH11) åtgärdas enkelt genom att brädorna i trumman tas bort. Ålkistan ned Vita Sjö (VH13) utgjorde definitivt hinder i huvudfåran.

Bilderna visar vandringshindret vid Drakabygget (VH1). Dämmet påverkar nära en kilometer av vattendraget uppströms

I Stensåns biflöden var det damm (VH23) i Stavershultabäcken som utgjorde definitivt hinder och där dammen bör tas bort helt. Vandringshindren (VH33) i Hälledebäcken samt Mattarpsbäcken (VH49) utgör våtmarksdammar definitivt vandringshinder och där omlöp kan göras.

Dämnena vid Vemmentorpasjön (VH9) och i Stavershultabäcken vid Stavershult (VH23) är definitiva hinder för alla fisk.

I Lilla Stensån med biflöden noterades 11 hinder. Ett partiellt hinder i huvudfåran (VH1/B34) samt 10 mindre vandringshinder i biflödena där 8 består av trummor varav alla är lättåtgärdade. Åtgärderna görs i samband med restaurering av åfåran. Ett av de två hinder som inte bestod av trummor var en äldre nedrasad stenbro/kvarnrest (VH9/B67) i Pershultaån. Hindret är partiellt och kan bara passeras på höga flöden. Den gamla kvarnruinen (VH6) i biflöde 18 är partiellt hinder för laxfisk där man lätt kan ta bort stocken och få fri vandringsväg. Bäckens bör också undersökas högre upp i systemet.

Restaurering

En bra och långsiktig restaurering av vattendraget gynnar alla i och omkring vattendraget. Det ger minskad övergödning och översvänningsrisk samt högre minsta flöde. Men framför allt ger det ett estetiskt bättre vattendrag, värdeökning på mark och biologisk mångfald. Att ta bort och upphäva dikningsföretagen är en viktig bit i restaureringen. En bra restaurering gör att markägarens rensningsbehov tas bort. Beräkning skattar till en potential på 36291 smolt om de inventerade sträckorna i Stensån restaureras fullt ut.

När det gäller restaurering finns flera bra böcker om hur man kan restaurera vattendrag. Några mycket bra sådana som man kan ta del av är utgivna av Sveriges Sportfiske- och Sportfiskevårdsförbund, ex *Ekologisk fiskevård*, *Ekologi för fiskevård*, *Fiskevård-för friska fiskbestånd i friska vatten*. En bok som WWF har gett ut är *Restaurering av flodpärlmusselvatten* där både ekologi, hotbild, hänsyn, åtgärder och återställning av vattendrag där flodpärlmussla och vördfisken ingår. Man har här även en mall för kostnaderna för olika typer av restaurering. Restaurerar man för flodpärlmussla får man med hela vattendragets ekosystem och det gynnar vördfiskarna lax och öring. Genom att ta bort vandringshinder, lägga ut sten och tillföra död ved, göra kanterna flackare, skapa trädbeklädda kantzoner samt hindra järnockrautfällning skapar man förutsättningar för en god vattenmiljö och bättre vattenkvalitet. Med mer mångformighet och vattenhållande gynnar man fisk och bottenfauna, kungsfiskare, strömstare, forsärla och utter. Den vattenhållande effekten gör att fisken bättre överlever torrsomrar som 2018.

För att kunna restaurera en å som Stensån för lax och flodpärlmussla krävs taktik och kunskap samt markägarnas godtycke. Att markägaren får del av den positiva bit som återställning av vattendrag innebär. Stensån har ett jämt fall och ingår i ett dikesföretag, det vill säga den är rätad och rensad i princip hela vägen från Stackarpsbro till källflödena i Porkenahult. För att kunna restaurera Stensån måste man börja högst upp i vattensystemet och i biflödena. Man drar på så sätt med sig restaureringen uppifrån och ned och på så sätt slipper man rensa vattendraget för all framtid. Vissa avgränsande partier med sjöar innebär att man kan börja iordningställa vattendraget på flera platser samtidigt oberoende av varandra. Sådan avgränsade bitar är avrinningsområdet upp Svarta sjö för att få ett jämnare vattenhållande flöde utan att Stensån torkar ut. En restaurering från Vita sjö och ned till Vemmentorpsjön skulle ge oerhörda positiva egenskaper i form av ett friskt vattendrag med vandrande lax/öring och biologisk mångfald. En restaurering från Vemmentorpsjöns utflöde ned till Drakabygget skulle ge mängder med nya laxar. För att det skall lyckas krävs att dammen vid Drakabygget

P.I(π)Fly Vatten och Fiskevård AB
Apelgatan 6, 312 31 Laholm, telefon 0709-505713

tas bort. Sträckan från Sjöaltesjöns utflöde och ned till Stackarp har en jätte potential till att förbättra laxtillgången i vattendraget.

Bilderna är exempel från restaurering i Högvasåsns övre delar hösten 2018. Här visar hur det kan se ut före och efter en restaurering av en sträcka i skogsmark. Ån har omvandlats från att varit rätad mindre bra öringbiotop till att bli en optimal öring biotop.

Bilderna visar Rårydsbäcken i Råryd före restaureringen 2012 och efter hösten 2018, 6 år efter restaurering. En skuggande alridå har vuxit upp som hindrar igenväxning och här sker kontinuerlig lek av Stensåns havsöringar och laxar.

Vildlax (LC)

Laxens livscykel är i princip som öringens och skiljer sig mycket lite åt. Bägge arterna har samma krav samt samma uppväxtbiotoper i yngelstadiet vilket ger konkurrens på platserna. Då laxen oftast är större tar den de större områdena i huvudfåran medan öringen får tillgodose med biflöden. Om laxtillgången går ned ökar möjligheterna och uppväxtområdena för öringen och tvärt om. Laxstammen anses vara livskraftig (LC) men mindre än fem procent av det halländska vildlaxbeståndet är kvar sedan början på 1900 talet där förlust av lek och uppväxthabitat är den största orsaken.

P.I(π)Fly Vatten och Fiskevård AB
Apelgatan 6, 312 31 Laholm, telefon 0709-505713

Laxen leker, lägger, gräver sin rom/mjölke i genomsläppligt grus i strömmande vatten i slutet på oktober – november beroende på vattentemperatur (ca 6) grader. Efter leken ligger äggen nedgrävda cirka 400 dygnsgrader (dygnsmedelvattentemperatur) innan de kläcks på våren i mars – april. Första 3 veckorna lever det nykläckta ynglet på sin gulesäck (äggsäck) och är då extra känslig innan den börjar äta naturlig föda. Ynglen stannar i vattendraget i cirka 2 år (1 – 5 år) beroende på födotillgång. Under yngelfasen är fisken beroende av ett bra uppväxthabitat med strömmande vatten, skugga, grus, block och sten. Födan består först av insekter, mask och senare även mindre fisk. Om inte gömsle i block och sten finns blir ynglet utsatt för predatorer och chansen till överlevnad blir mycket liten. Ynglet omvandlas från att varit brunfärgad och anpassad till bäckbiotop i två år till att bli blank utvandringsfärdig (havsanpassad) smolt till havet under våren. Oftast sker smoltvandringen samtidigt nattetid vid en vattentemperatur på cirka 8 grader, gärna i samband med regn och höglöde. Första tiden i havet som postsmolt lever den längs kusten på insekter, kräftdjur och fiskyngel innan den succesivt går över till större byten. Laxens vandring följer fisk, havsströmmar och går längs Grönland och Färöarna innan den återvänder till Svenska kusten efter ett till tre år för att leka. Laxen har en lång uppstigningsperiod i åarna där de största tidigaste laxarna kommer i mars – april för att gå längst och få de bästa platserna, vissa laxar kan till och med stiga på hösten och leka först ett år senare. Andra laxar stiger under sommaren till sent i oktober och är oftast tillkopplat högre flöden. Lax med ett havsår kallas på västkusten börling (små lax) och väger då cirka 2 till 3 kg, större laxar med två och tre havsår väger ca 5 – 7 kg respektive 7 – 9 kg. I fria vattendrag utan kraftverk kan laxen leka 1-4 gånger. Ofta kan laxen leka två gånger. När laxen har lekt kallas den på västkusten besa, laxen är då mager och otjänlig som föda. Övervintrad besa vandrar ut till havet på våren samtidigt som smolten.

Elfiske har gjorts i Stensån vid Kungsbygget sedan 1984 framför allt är det de nedre laxförande delarna som prioriterats lokalen visar på bra höga yngeltätheter. De övre delarna med Lilla Stensån är dåligt undersökta med undantag av Staverhultabäcken och Stensån vid Tockarp men elfiske gjorde där senast 2008.

Bilderna visar stationär öring samt varje sportfiskares dröm, en flugfångad försommar lax från Stensån.

Flodpärlmussla (EN)

P.I(π)Fly Vatten och Fiskevård AB
Apelgatan 6, 312 31 Laholm, telefon 0709-505713

Flodpärlmussla och tjockskalig målarmussla är starkt hotade EN, både globalt och nationellt och upptagna i Eus art- och habitat direktiv Natura 2000. Fridlysta i Sverige. Flodpärlmusslan fridlystes i Sverige 1994 medan lokalt fridlystes den tidigare, bla Halland 1961 på grund av den minskning av arten som skett. Den tjockskaliga målarmusslan fanns tidigare i Stensån och fanns troligen i Stensån till 1950 talet då åfåran ned Hasslöv rätades ut. Flodpärlmusslan är speciellt drabbad med sitt komplicerade levnadsätt med värdfisken som oftast är specifikt för varje vattendrag. Vattenkraft, jord och skogsbruk har påverkat med vandringshinder, brist på värdfisk, förlust av habitat, årensningar, direkt eller diffusa utsläpp genom giftiga ämnen. Tidigare var pärlfisket negativt för musslorna, men har idag upphört helt.

Flodpärlmusslan är lokalt akut hotad och är lokalt på väg mot utrotning. Detta gäller framför allt i södra delen av Sverige där Halland och Skåne är hård drabbade. Enligt hotkategorin och rödlistan enligt UICN är 4 av Sveriges 7 arter stormusslor med på hotartslistan. Även om de tre andra arterna inte är med på rödlistan så kan lokalt även de vara försvunna eller hotade. Habitatförstörelse och brist på värdfisk är oftast orsaken, men även plockning, speciellt i anknytning till sjöars badplatser. Av Sveriges 7 arter av stormusslor finns flodpärlmussla, större dammussla och allmän dammussla i Stensån. Tjockskalig målarmussla har tidigare funnits men är nu troligen utrotad. Alla musselarterna har sin egen värdfisk och är beroende av bra fisktillgång, konnektivitet och kontinuitet i vattendraget för att kunna reproducera sig. Allmän dammussla är den mest förekommande stormusslan, men kräver hänsynstagande för att inte ta skada vid åtgärder i vatten. Större dammussla är inte vanlig på västkusten och finns bara på en handfull platser i Hallands län.

Leif Filipsson undersöker flodpärlmussla i Stensån vid Jonstorp. Flodpärlmusslan är förvillande likt stenar och svåra att upptäcka.

Flodpärlmusslan som har lax eller öring som värdfisk var tidigare en av de vanligaste arterna i Halland och Stensån men är nu en av de mest hotade arterna och är på väg att förvinna. Flodpärlmusslan är skildkönad dvs. hona eller hane. Hanen befruktar honan vilket sker fritt i vattnet på försommaren. Honan bär sen de befruktade äggen som omvandlas till glochidier. Glochidierna släpps fritt ut i vattnet i augusti – september. Honan bär på cirka 5 miljoner glochidier och det är bara en på 100 miljoner glochidier som blir en ny mussla. För att flodpärlmusslan skall kunna föröka sig krävs att glochidierna träffar gälarna på sin värdfisk som antingen är lax eller öring (årsyngel). Glochidierna sitter på sin värdfisk i 10 månader till ett år tills de är 0,5 mm stora. Därefter släpper de och hamnar på vattendragets botten. Om

P.I(π)Fly Vatten och Fiskevård AB
Apelgatan 6, 312 31 Laholm, telefon 0709-505713

lax/fiskynglen en gång blivit infekterade av glochidier är de immuna mot infekteringen nästa gång. Större vandringsfisk är viktiga för flodpärlmusslans överlevnad eftersom de ger fler romkorn/värdfiskar/ungel som sedan vandrar nedåt och lämnar vattendragen efter två år. De byts på så sätt ut hela tiden med nya värdfiskar. Flodpärlmusslan ligger nedgrävd i genomsläppligt grus cirka i 10 år och är då cirka 3 cm stor. Under de åren är den mycket känslig för sedimentationstäckning av bottenarna då den kan kvävas. Flodpärlmusslan är även då mycket känslig för låga pH värden under pH 6,3 då den är beroende av kalk i uppbyggnadsfasen. När flodpärlmusslan är ca 20 år den könsmogen och kan föröka sig på nytt. En flodpärlmussla i Halland och södra Sverige blir ca 80 år med max på ca 150 år. Flodpärlmusslan i norr kan bli närmare 300 år. För att allt skall fungera kräver flodpärlmusslan klart strömmande vatten med sten och grusbottenar, över pH 6,3, bra med värdfiskar, konnektivitet och kontinuitet i vattendraget för att föröka sig. Flodpärlmusslan är en stövelart, klarar man att få reproducerande flodpärlmussla så gynnar man hela strömvattenekosystemet. I dag finns i princip bara restbestånd kvar med enstaka individer. En restaurering av vattendraget med introduktion av flodpärlmussla är fullt möjligt.

Flodpärlmussla *Margaritifera margaritifera* EN, tjockskalig målarmussla *Unio crassus* EN, äkta målarmussla *Unio pictorum* NT (LC), flat dammussla *Pseudanodonta complanata* NT (VU), spetsig målarmussla *Unio tumidus* LC, stordammussla *Anodonta cygnea* LC, allmän dammussla *Anodonta anatina* LC, flat dammussla *Pseudanodonta complanata* NT (VU).

LC = Livskraftig, NT = Nära hotad, VU = Sårbar, EN = Starkt hotad, CR = Akut hotad, RE = Nationellt utdöd, EW = Utdöd i vilt tillstånd, EX = Utdöd, DD = Kunskapsbrist, NE = Ej bedömd. Siffrorna inom parantes är bedömning enligt EU.

Havsnejonöga (NT)

Havsnejonögats livscykel är komplicerad och mycket intressant. Havsnejonögat (NT) klassas som nära hotat enligt EUs habitatartslista, men har en negativ trend då den minskat stadigt de senaste decennierna. Från att tidigare varit tämligen allmän leker nu enbart ett 100 tal i de halländska vattendragen och under 2018 var antalet lekfiskar mindre än 50 st. Den har en livscykel på upp till 10 år, med 3- 7 år som nedgrävd filtrerande yngel (larv) i vattendraget och 3-5 år som blodsugande parasit på större fiskar och däggdjur i havet. Den långa livscykeln och olika krav på habitat gör den extra känslig för störningar. Vandringshinder, brist på lek/uppväxtområden och störningar i vattendraget samt brist på större fisk och däggdjur i havet är viktiga orsaker till minskningen. Det vuxna havsnejonögat är mellan 60 cm och 1,2 m långt och leker uppströms i vattendragen kring midsommar på samma platser där laxen leker. Laxleken gynnas av att nejonögat luckrar upp bottenarna som blir syresatta, renare och lättare att leka på. Efter leken dör det vuxna nejonögat, äggen kläcks efter 3-4 veckor och ynglen vandrar nedströms i vattendraget, nedgrävd i 3-7 år som filtrerare i genomsläppligt bottenmaterial innan den omvandlas och vandrar ut i havet som parasiterande på fisk och däggdjur. Utvandringen sker på hösten – våren samtidigt som smoltutvandring. Havsnejonögats intressanta och komplicerade livscykel gör att den till en Stövelart (Paraplyart), gynnar man nejonögat och kan få den att bli livskraftig gynnas de flesta andra arter i vattenekosystemet. Stensån är ett av de vattendrag där lek sker årligen. Platser som är viktiga är bland annat vid Åstarpsbro, Ekebränna och ned Sjöaltesjöns utflöde.

Havsnejonöga är en urtidsart som leker på samma ställe som laxen. Havsnejonögat har minskat drastiskt i antal de senaste åren.

Ål (CR)

Ålen är en fiskart som är väldigt nära utrotning enbart en procent återstår av ursprungligt bestånd. Ålen kläcks, leker och dör i Sargassohavet. Här samlas och leker alla Europas ålar. Ynglen kläcks och driver med strömmar planlöst mot Europas kuster. Den så kallade glasålen går slumpvis upp i vattendrag och sjöar där den stannar 15 – 40 år och blir till gulål. Bra ålhabitat är stenrika sjöar och vattendrag. Ålen lever där på det den kan få tag på i insekter, fisk och kräftor. När gulålen blir köns mogen förvandlas den till blankål och vandringen börjar tillbaka till Sargassohavet. Under sin vandring till lekområdet äter den inget. Vattenkraft med elproduktion och dammar funnits lite mer än hundra år. Byggs ett kraftverk i ett vattendrag har man en fördröjning upp till 40 år innan alla ålar är borta. Samtidigt har det funnits andra vattendrag varit utbyggda och kompenserat med nya blankålar som kan leka. Det har då alltid kommit nya glasålar tillbaka. Nu när nästan alla europeiska vattendrag under en hundra årsperiod blivit utbyggda är det först nu som myndigheterna uppdagat problemen! Fördröjningen på ålproblemet är alltså nära 100 år. Problemen med ålens minskning har man tidigt sett i fiskevårdsområden. Man har kompenserat för bortfallet genom att köpa upp glasål från England samt Frankrike och göra utsättningar uppströms vandringshindren vilket förvärrat problemen. Inga eller få av de utsatta ålarna uppströms kraftverken lyckas ta sig ut mot Sargassohavet. I längden har det gjort att ålen nära har utrotats och mängden ål har minskat till uppväxtområdena i åarna och dess sjösystem.

Älen var förr fattigmanslax. Nu finns det överallt gamla ruiner av ålkistor som nu står som vandrings hinder i vattendragen.

Utter (NT)

Rödlistad – Nära hotad (NT), fridlyst sedan 1969, finns i Europa – Asien – Nordafrika. Den är märddjur och Smålands landskapsdjur. Den lever i och i anslutning till vatten och är nattaktiv. Uttern är med svans 90 – 120 cm lång och väger 5 – 10 kg, hannen större än honan. Den lever i 4 – 9 år och är könsmogen efter 2 år, brunst i februari – mars med 60 dagars dräktighet. Den får 2 – 3 ungar (1-6) som är simfärdiga efter 2 månaders ålder. Hanens revir är ca 20 km stort, honans något mindre. Den har simhudstassar och morrhår och gör äten med genom snörvlingar, morranden och visslingar. Den kan dyka upptill 5 minuter under vattenytan. Födan är fisk, kräftdjur, fåglar och grodor. Ungefär 1,5 kg fisk/dag går åt. Uttern är speciell känslig för miljögifter, bilar och jakt. Viktigt är att man tänker på att göra utterpassager under broar eller när man byter ut väg trummor.

Utter ligger högst i näringskedjan Uttern var fram 1950 talet vanlig men gifter som PCB, kvicksilver och föroreningens intåg med minskad födotillgång som följd minskade utterstammen snabbt och var under 1970 – 2000 talet i princip borta från södra delarna av Sverige landskapet. Kalkning och habitatrestaurering av sjöar bäckar och åar gjorde att fisk tillgången ökade. Utter har ökat mycket de sista 10 åren. Vid utterinventering i Halland 2007 hittades säkra utterspår på 8 lokaler av 235 undersökta. Vid en ny inventering 2014 hittades utter spår/spillning på mer än hälften av de 120 undersökta platserna. Sedan dess har

P.I(π)Fly Vatten och Fiskevård AB
Apelgatan 6, 312 31 Laholm, telefon 0709-505713

utterspillning, spår samt observationer av utter varit tämligen vanliga. Under årets inventering i Stensån och Lilla Stensån 2018 sågs spillning/spår av utter på 67 platser. Uttern är beroende av ett bra fiskbestånd och kräftor, tyvärr har den svenska flodkräftan utbyts mot signalkräfta men uttern älskar signalkräfta mer än något annat. Ett säkert ställe att hitta utterspillning och spår är gamla stenbroar och stora sluttande stenar i och utmed vattendraget.

Uttern har ökat betydligt de sista åren. Uttern upptäckts lättast genom att titta på spillning under stenbroar (23/B28).

Syfte och målsättning

Syftet med undersökningen är att ta fram förslag och underlag som kan ligga till grund för fiskevårdsåtgärder och biotopvård för att gynna den biologiska mångfalden. Målsättningen med inventeringen har varit att beskriva vattendraget och få kunskap om Stensåns och Lilla övre delar med biflöden. Den syftar också till att kunna användas som mall för restaurering av vattendraget. Målsättningen har varit att kunna ge ett så bra underlag som möjligt som ska kunna användas till att kunna återställa vattendraget och ge en så bra vattenbiotop som möjligt så att lax, öring, flodpärlmussla, havs och flodnejonöga skall kunna trivas i framtiden. inventering har även bidragit till att kartlägga utterns framfart i Stensån.

Hulabäcken är ett litet ännu oförstört vattendrag med mycket fisk. Här går upp stora havsöringar och leker. Bäckens torkade inte ut trots långvarig torka 2018. Starkt skydd behövs kring bäckens närområde.

Metod

Inventeringen har gjorts med Jönköpingsmodellen (meddelande nr 2017:09) modifierad och där inventeraren har gått utmed vattendraget och därifrån gjort sin bedömning. Inventeringen har riktat sig till bedömning av laxfiskbiotoper, potentialen och återställning av dessa. Vattendragets huvudfåror Stensån och Lilla Stensån har delats upp i olika delsträckor. Biflöden till respektive huvudfåra representerar egna delsträckor.

Inventeringen har gjorts med bedömning av sju kriterier för att få ett så rättvist värde på vattendragsbiotoperna som habitat för laxfisk som möjligt. Kriterierna har markerats med olika färger på karta över vattendraget. Högsta naturvärde (mörkblå), Mycket höga naturvärden (ljusblå), Höga naturvärden (mörkgrön), Lägre höga naturvärden (ljusgrön), Naturvärden (gul) Låga Naturvärden (brun), Lägsta naturvärde och öppna diken (röd).

■ = Högsta naturvärde

■ = Mycket höga naturvärden

■ = Höga naturvärden

■ = Lägre höga naturvärden

■ = Naturvärden

■ = Låga Naturvärden

■ = Lägsta naturvärde/diken

■ = Vandringshinder/täckdikad

● = Bro

● = Vattenuttag

● = Dänrör

Resultat

Naturvärden

Stensån med biflöden

Stensåns huvudfåra undersöktes från Bron E24 Vid Stackarp till Stensåns källflöde ovan Svarta sjö. Sammanlagt undersöktes 2,5 mil vatten uppdelat på 37 delsträckor i Stensåns huvudfåra samt 9,2 mil vatten (Lilla Stensån ej medräknat) fördelat på 33 stycken tillrinnande biflöden. Totalt undersöktes i Stensån 109 broar, 54 vandringshinder, 38 diken, 50 dränrör, 14 vattenuttag, dessutom hittades 30 platser med utterspillning/spår.

Av de 37 delsträckorna i Stensån huvudfåra var det 10 med mycket höga naturvärden, 10 med höga naturvärden, 5 med lägre höga naturvärden, 11 med naturvärden, samt en med lägsta värden.

På Stensåns 33 biflöden med delsträckor inventerades det 59 delsträckor varav med 4 med högsta naturvärde, 9 med mycket höga naturvärden, 7 med höga naturvärden, 10 med lägre höga naturvärden, 9 med naturvärden, 10 med låga naturvärden, 9 med lägsta naturvärde samt ett biflöde som var täckdiket.

Lilla Stensån med biflöden

Lilla Stensån undersöktes från utflödet i Stensån ovan Stackarp till källflödena vid Skogsgård ovan Flyholmen. Sammanlagt undersöktes 1,6 mil vatten uppdelat på 34 delsträckor i Lilla Stensåns huvudfåra samt 9,5 mil vatten fördelat på 38 stycken biflöden. Totalt undersöktes i Lilla Stensån 76 broar, 11 vandringshinder, 62 diken, 24 dränrör, 1 vattenuttag, dessutom hittades 37 platser med utterspillning/spår.

Av de 34 inventerade delsträckorna i Lilla Stensåns huvudfåra var det 13 med mycket höga naturvärden, 7 med höga naturvärden, 5 med lägre höga naturvärden, 7 med naturvärden, 2 med låga naturvärden.

Av de 38 biflödena i Lilla Stensån inventerades 45 delsträckor varav 4 med mycket höga naturvärden, 7 med höga naturvärden, 1 med lägre höga naturvärden, 6 med naturvärden, 10 låga naturvärden samt 15 med lägsta naturvärde samt två som var täckdikade.

Lilla Stensåns övre delar rinner bitvis över åkermark. Med avsaknad av lövkantzoner växer vattendraget snabbt igen. Här vid Bjälkabygget är den rensad, rätad samt igenväxt.

Tabell 1.

Struktur element	Stensån	Lilla Stensån
Broar	109	76
Vandringshinder	54	11
Diken	38	62
Dränrör	50	24
Vattenuttag	14	1
Utterspillning	30	37

Tabellen det totala antalet strukturelement samt utterspillning som hittades och undersöktes.

Tabell 2.

Bedömning/ kriterier	Stensån	Stensån biflöden	Lilla Stensån	Lilla Stensån Biflöde	Totalt Stensån	Totalt Lilla Stensån	Totalt
Högsta naturvärde	0	4	0	0	4		4
Mycket höga naturvärden	10	9	13	4	19	17	36
Höga naturvärden	6 (4 sjöar)	7	7 (1 sjö)	7	17	14	31
Lägre höga naturvärden	5	10	5	1	15	6	21

P.I(π)Fly Vatten och Fiskevård AB
Apelgatan 6, 312 31 Laholm, telefon 0709-505713

Naturvärden	11	9	7	6	20	13	33
Låga naturvärden		10	2	10	10	12	22
Lägsta naturvärden och diken	1	9	0	15	10	15	25
Täckdikad	0	1	0	2	1	2	3
Totalt	37	59	34	45	96	79	175

Tabellen visar antal delsträckor med naturvärden i Stensån och Lilla Stensån med biflöden. Fem av delsträckorna består av sjöar, sjöarna är viktiga uppehållsplatser större lax speciellt vid lågflöden.

Smoltproduktion

Smoltpotential innefattar den framtida smoltproduktionen efter det att restaurering av sträckorna har skett. Smoltpotentialen är mängden yta som kan utnyttjas till lek och uppväxtområde i framtiden. Det har inget med hur mycket smolt sträckorna kan producera i dag eller hur högt naturvärdet är. En rensad och rätad vattendragsträcka i dag med låga värden kan efter restaurering bli en bra sträcka med hög smoltproduktion. En sträcka med högt naturvärde kan också förbättras och är inte alltid perfekt som uppväxtområde.

Tabell 3.

	Yta (m²)	Smoltpotential 0,2/m²
Stensån	72761	13738
Stensån med biflöden	42184	7665
Lilla Stensån	62282	11413
Lilla Stensån med biflöden	19017	3475
Totalt	196244	36291

Tabellen visar potentiell smoltproduktion räknat på 0,2 smolt/m². På några delsträckor har det räknats med 0,1 smolt/m², vilket gör att antalet smolt är lägre per ytenhet.

Tabell 4.

Stensån				
Sträck nr	Längd (m)	Bredd (m)	Yta (m ²)	Smoltpotential 0,2/m ²
1	1095	12	13140	2628
2	775	7	5425	1085

P.I(π)Fly Vatten och Fiskevård AB
Apelgatan 6, 312 31 Laholm, telefon 0709-505713

3	1239	7	8673	1735
4	1800 (Själtesjön)			0
5	1341 (648)	5,5	3564	713
6	850	5,5	4675	935
7	503	5,5	2767	553
8	265	4	1060	212
9	736	3,5	2576	515
10	300	4,5	1350	270
11	540	4	2160	432
12	805	2,5	2012	403
13	415	3	1245	249
14	1454	3	4362	872
15	125	3	375	75
16	358	3	1074	215
17	680	3	2040	408
18	1193 (Vemmentorpasjön)		862	0
19	750	2	1500	300
20	620	2	1240	248
21	565	2,5	1413	283
22	489	2,5	1223	245
23	543	2	1086	217
24	120	2	240	48
25	323	2,5	808	162
26	517	2,5	1293	259
27	205	2	410	82
28	536	2	1072	214
29	162	2	324	65
30	256	2	512	102
31	185	2,5	463	93
32	835 (Vita sjö)			0
33	72	1,5	108	22
34	835 (Svarta sjö)			0
35	315	1,5	472	47
36	342	1,5	513	51
37	1816	1,5	2724	0
Totalt	17956	110,5	72761	13738

Tabellen visar bedömning av de genomgångna sträckorna med dess smoltproduktion i Stensån samt naturvärdesbedömning per sträcka.

Tabell 5.

Biflöden Stensån

P.I(π)Fly Vatten och Fiskevård AB
Apelgatan 6, 312 31 Laholm, telefon 0709-505713

Biflöde/Sträcka	Längd (m)	Bredd (m)	Yta 0,2/m ²	Smoltpotential 0,2/m ²
1	792	5	3960	792
2	94	2	188	56
3	442	1,5	663	133
4	Lilla Stensån se separat tabell			
5.1	1993	2,5	4982	996
5.2	745	2	1490	298
5.3	677	1,5	1016	203
5.4	984	2,5	2460	492
5.5	450	1	450	90
5.6	360	2,5	900	180
5.7	400	1,5	600	120
5.8	336	2	672	134
5.9	344	1,5	516	103
5.10	121	2	242	48
5.11	325	2	650	130
5.12	473	1	473	95
5.13	262	1,5	393	79
5.14	250	1	250	50
5.15	50	0,5	25	5
5.16	453	1,5	679	136
5.17	210	2,5	525	105
5.18	1001	2	2002	400
5.19	810	0	0	0
5.20	500	0,5	250	50
6	124	1	124	0
7	415	1,5	623	0
8	200	1	200	0
9	250	3	750	0
10	110	1,5	165	33
11	238	1,5	357	0
12	179	1,5	268	0
13.1	517	2	1034	207
13.2	349	2	698	140
13.3	457	2	914	183
13.4	334	2	668	134
13.5	1058	2,5	2645	529
13.6	231	2,5	578	116
13.7	83	2	166	33
13.8	478	1,5	717	143
14	740	1	740	148
15	120	0,5	60	12
16	232	2,5	580	116

P.I(π)Fly Vatten och Fiskevård AB
Apelgatan 6, 312 31 Laholm, telefon 0709-505713

17	50	0,5	25	0
18	175	1	175	35
19	196	1	196	0
20	418	1,5	627	125
21	613	1,5	919	184
22	2725	1,5	4088	818
23	50	1	50	0
24	50	1	50	0
25	50	1	50	0
26	100	1	100	0
27	71	1	71	14
28	200	1,5	300	0
29	0	0	0	0
30	196	1,5	294	0
31	350	1	350	0
32	80	1	80	0
33	80	1	80	0
34	80	0,7	56	0
Totalt	23671	90,2	42184	7665

Tabellen visar bedömning av de genomgångna sträckorna i Stensåns biflöden med dess smoltproduktion och naturvärdesbedömning per sträcka.

Tabell 6.

Lilla Stensån				
Sträck nr	Längd (m)	Bredd/m	Yta/m ²	Smoltpotential 0,2/m ²
1	2093	7	14651	2930
2	584	7	4088	818
3	450	6	2700	540
4	728	6,5	4732	946
5	465	6	2790	558
6	771	5	3855	771
7	285	5	1425	187
8	289	3,5	1011	202
9	256	5	1280	178
10	325	7	2275	455
11	900	7	7200	720
12	406	3,5	1421	284
13	215	3	645	129
14	690	4	2760	552
15	357	3,5	1250	250
16	619	3	1857	371
17	280	2,5	645	129

P.I(π)Fly Vatten och Fiskevård AB
Apelgatan 6, 312 31 Laholm, telefon 0709-505713

18	420	2	840	168
19	360	2	720	144
20	157	2	314	63
21	113	2	226	45
22	282	2	564	113
23	213	2	426	85
24	162	Gubbsjön		0
25	130	2	260	0
26	210	2	420	84
27	394	1,5	591	118
28	572	1,5	858	172
29	388	1,5	582	116
30	594	1,5	891	178
31	294	1	294	5
32	230	1	230	46
33	374	0,75	281	56
34	401	0,5	200	0
Totalt	15007	109,75	62282	11413

Tabellen visar bedömning av de genomgångna sträckorna i Lilla Stensån med dess smoltproduktion och naturvärdesbedömning per sträcka.

Tabell 7.

Biflöden Lilla Stensån				
Biflöde/Sträcka	Längd	Bredd	Yta	Smoltpotential 0,2/m ²
1	437	1,5	655	131
2	212	0,7	148	7
3	140	0,5	70	5
4	205	1	205	0
5	165	1	165	33
6A	1363	1,5	2045	409
6.1	282	4	1128	226
6.2	474	4,5	2133	427
6.3	403	4,5	1814	363
6.4	421	4	1684	337
6.5	290	5	1450	290
6.6	307	4,5	1382	276
6.7	322	4,5	1449	289
7	160	1	160	16
8	50	1,5	75	0
9	84	1	84	17
10	50	0,5	25	5
11	389	1	389	78

P.I(π)Fly Vatten och Fiskevård AB
Apelgatan 6, 312 31 Laholm, telefon 0709-505713

12	513	1,5	769	153
13	220	1	220	44
14	187	0,7	130	26
15	370	1,5	250	111
16	167	0,5	84	0
17	93	0,5	47	0
18	329	1,5	493	99
19	80	1,5	120	0
20	20	1,5	30	6
21	50	1,5	75	0
22	100	1,5	150	30
23	193	1	193	38
24	50	1	50	0
25	50	1	50	0
26	50	0,5	25	5
27	60	1	60	0
28	100	1	100	0
29	56	1	56	0
30	100	1,5	150	0
31	150	1	150	0
32	50	0,5	25	0
33	70	0,5	35	0
34	90	2	180	0
35	146	0,7	102	20
36	50	0,5	25	0
37	218	1	218	0
38	242	0,7	169	34
Totalt	9558	70,3	19017	3475

Tabellen visar bedömning av de genomgångna sträckorna i Lilla Stensåns biflöden med dess smoltproduktion och naturvärdesbedömning per sträcka.

Elfiskestationer

Tabell 8.

År	Nr	Plats	Koordinater	Öring/ 100m ²	Lax/ 100m ²	Övrig fiskart
1995	1	Upp. Vemmentorpasjön	6248300:1348050	0	0	0

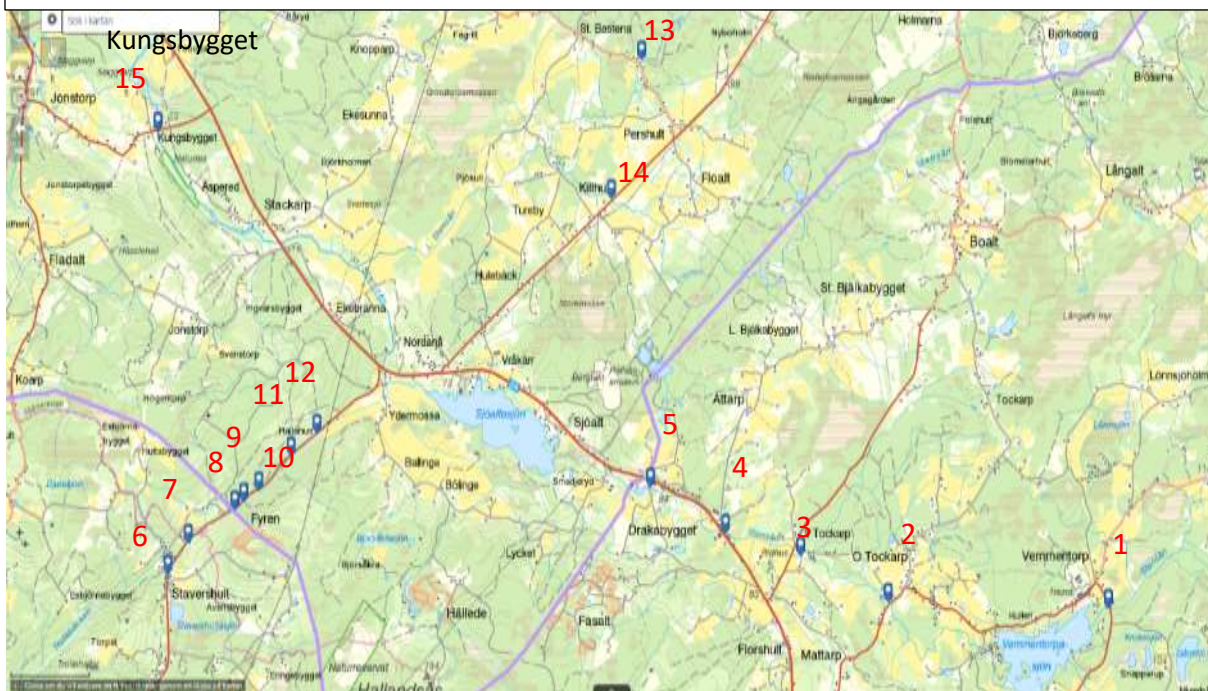
P.I(π)Fly Vatten och Fiskevård AB
Apelgatan 6, 312 31 Laholm, telefon 0709-505713

1992-2008	2	Ö.Tockarp nedstr bro	6248400:1345250	21,36	0	0 Ål, elritsa, bäcknejonöga
1988-2008	3	V. Tockarp ovan dos	6248900:1344150	58,7	0	Ål, flodkräfta,
1992	4	Drakabygget kors 24	6249150:1343200	9,9	0	Abborre, elritsa.
1988	5	Sjöaltebygg. Upp bro	6249650:1342250	24,1	3	0
1991	6	Stavershultbäcken ned Dammen	6248800:1336120	151,5	0	Ål
1991	7	Stavershultbäcken ned Dammen 2:a bron ned dammen	6249130:1336380	181,1	0	Ål
1991	8	Ned länsgräns	6249470:1336970	90,9	0	0
1991	9	Stavershultbäcken 2a parkering ned länsgräns	6249550.1337090	6,1	0	0
1991	10	Stavershultbäcken 3e bron upp Halahu	6249670:1337280	61,8	0	0
1991	11	Stavershultbäcken 2a bron upp Halahu	6250030:1337690	75,8	0	Ål, abborre
1991	12	Stavershultbäcken 1a bron upp Halahu	6250270:1338020	0	0	Abborre, Nejonöga sp.
1990	13	Rävljungabäcken Pershult	6254170.1342190	28,7	0	0
1990	14	Upp Hishultsvägen	6252710:1341790	6,1	9,8	0
1984-2018	15	Kungsbygget	6253485:1336040	11,4	87,5	Ål, elritsa

Tabellen visar data från SLU och de elfiske stationer från Stensåns översta delar som finns registrerade.

De data som finns från elfiskelokal Kungsbygget på hallandssidan är från 1984 till 2018 och visar på bra tillgång av laxyngel, ovan Kungsbygget är det glest med elfiskeundersökningar där de flesta är kring 1991. Undantag är Stensån lokal Västra och Östra Tockarp från 2008, lokalerna har medeltäta bestånd av laxyngel. Stavershultbäckens elfiske från 1991 visar på mycket höga tätheter av öring. Elfiskelokalerna som har gjorts tidigare borde tas upp och undersökas på nytt. Intressanta elfiskestationer är Rövljungabäcken Pershult (Pershultån) med öringförekomst och Lilla Stensån upp Hishultsvägen där lax fångats.

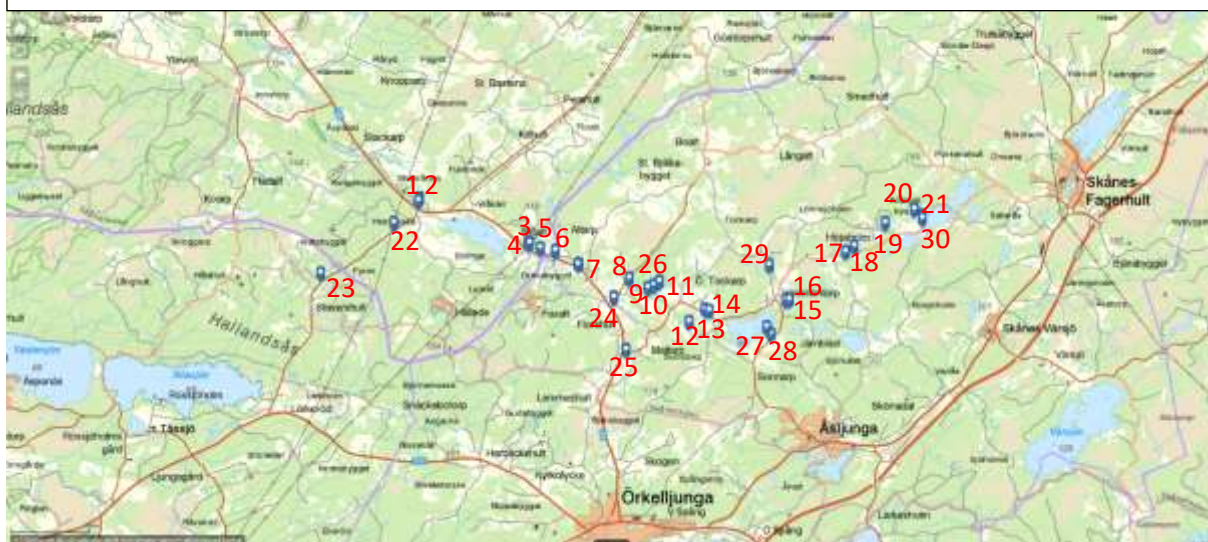
Elfiskeplatser upp E24 Nordanå

Kartan visar de elfiskestationer från elfiskeregistret (SLU) och som finns på inventerad sträcka samt elfiskestation vid Kungsbygget (15).

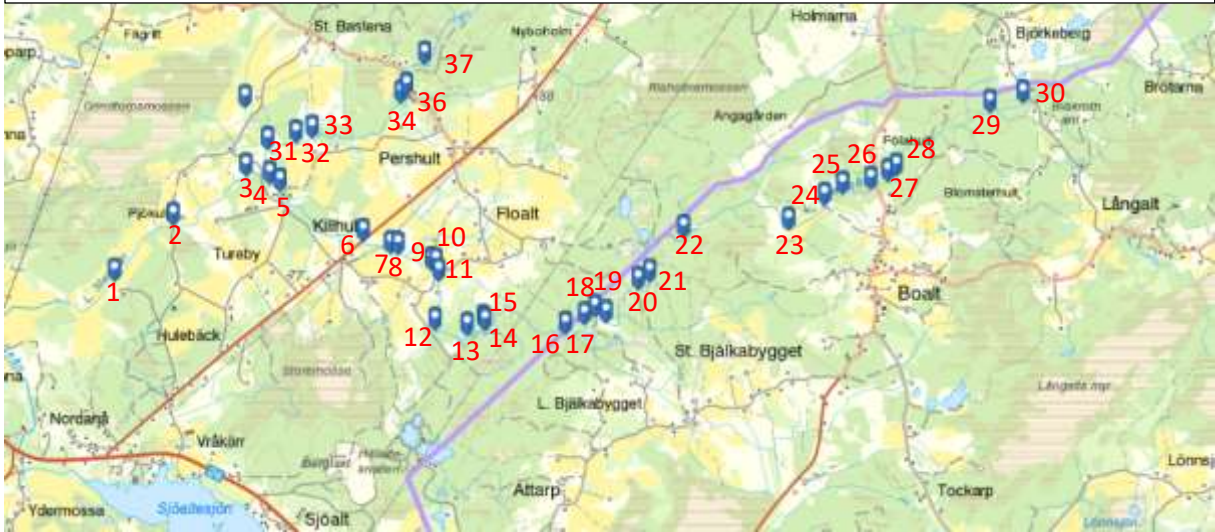
Utter observationer

Utterobservationer i Stensån med Biflöden

Kartan visar de utterobservationer som gjordes under inventeringen i Stensåns avrinningsområde.

Utterobservationer i Lilla Stensån med biflöden

Kartan visar de utterobservationer som gjordes under inventeringen i Lilla Stensåns avrinningsområde.

Kartor över Stensån och Lilla Stensån med biflöden.

Stensån

Färgen (Se metod sid 18) på Sträckorna markerar naturvärdesbedömning på de olika sträckorna i Stensåns huvudfåra (1-37). Biflödenas värden (1-33) ges separat bedömning på i rapporten inventerade biflöden.

Lilla Stensån

Färgen (Se metod sid 18) på Sträckorna markerar naturvärdesbedömning på de olika sträckorna i Lilla Stensåns huvudfåra (1-37). Biflödenas värden (1-38) ges separat bedömning på i rapporten inventerade biflöden.